

ZID

Sunt doar săptămâni și mă-apropii de zid
De Alba Cetate și-al lumilor vid
La Poarta de Aur se întredeschid
Speranțe și visuri și-n urmă se-închid...

Rămâne-vor toate în urmă la schit
Pământu-i povară pe suflet și mit
Și-i doar o părere al lumilor sit
Când totul se-ntoarce-n adânc părăsit...

Spre capăt de drum ocolit obosit
Cu suflet la gură mă-apropii grăbit
Și-s astăzi ca ieri mai de patimi slăbit
Și-s stele-n adâncuri și-s cânturi la schit...

Rămâi, o rămâi, stea dintâi ce-ai ivit
În suflet sperantă și setea-i sorbit
Mai dă-mi o fărâmă din tot ce-am privit
Ori Fata Morgana-s în zări risipit...

.....

De ieri pâna mâine se-ntinde avid
O eternitate de-o zi fără zid
Si-n liniști ascunse mă-aștepți peste vid
Și viața se-nchide și vieți se deschid...

Și-i noapte pe lume și-i zgomot pripit
Si-n horn cucuvaie o clipa-a ațipit
Și nimeni să știe că mâine la schit
Pe bolta senină o stea s-a ivit...